

De christen en zijn geld

God is eigenaar

We moeten beginnen een correctie aan te brengen op de titel van dit artikel "De christen en zijn geld". Zo spreken wij over geld, geld is mijn, of jouw geld. De bijbel laat ons weten dat God eigenaar is van alle dingen. "Des Heren is de aarde en haar volheid, de wereld en die daarop wonen" (Ps. 24:1).

Christenen zijn verlost van zonden om een volk te zijn "Gode ten eigendom" (1 Petrus 2:9). De christen is als compleet mens het eigendom van God, óók als bezitter van geld en goed! Als bezitters van geld en goed staan christenen onder God die de eigenlijke bezitter is. "Alles is het uwe... hetzij wereld... het is alles het uwe; doch gij zijt van Christus en Christus is van God" (1 Kor. 3:23). Wanneer we geld geven, geven we niet als soevereine bezitters. "Wie toch ben ik, en wat is mijn volk, dat wij in staat zouden zijn zulke vrijwillige gaven te schenken? Want het komt alles van U, en wij geven het U uit Uw hand" (1 Kron. 19:24). Geven voor Gods werk is teruggeven aan God!

Durven geven

In God geloven is óók: Durven geven. Wie vast zit aan zijn geld, wie voortdurend meent niets te kunnen missen, ondergraaft zijn leven met God! Geven aan de gemeente, geven voor mensen in nood doet u groeien in het geloof. U maakt dan ernst met de woorden dat u en het uwe God toebehoren. U stelt - wanneer u veel durft geven - God in de gelegenheid te tonen dat Hij voor u zorgt. Gebondenheid aan geld trekt een mens af van God. Deze gebondenheid aan geld kan een emotionele binding zijn. Een mens kan aan zijn geld "hangen". Jezus zegt tegen zulke mensen: "Waar uw schat is daar zal uw hart zijn. Niemand kan twee heren dienen; gij kunt niet God dienen en de mammon" (Matth. 6:21, 24). Iemand die emotioneel gebonden is aan zijn geld is een afgodendienaar (Ef. 5:5). De gebondenheid aan geld kan een zakelijk beredeneerde binding zijn. Een mens moet aan de toekomst denken! Je kunt niet van de ene dag in de andere leven! Je bent verantwoordelijk voor je gezinsleden! We gaan dit niet bestrijden. Maar er zijn grenzen aan uw financiële verantwoordelijkheden. De toekomst kunt u niet met geld veilig stellen. Jezus zei naar aanleiding van de geschiedenis van de rijke dwaas: "Ook als iemand overvloed heeft, behoort zijn leven niet tot zijn bezit" (Lucas 12:13-15). De toekomst van u en van uw kinderen staat niet op uw bankrekening, maar ligt in Gods hand. Daarom zei Jezus "Weest niet bezorgd" (Matth. 7:25, 31, 34). Niet alleen degene die emotioneel aan geld gebonden is, maar óók degene die zakelijk redenerend met geld zijn toekomst probeert veilig te stellen maakt van zijn geld een afgod.

Onze levensbehoeften

Jezus zei: "Maakt u niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmee zullen we ons kleden? Want uw hemelse Vader weet dat gij dit alles behoeft" (Matth. 6:31-32). Wie - met zijn gezin - goed kan eten en behoorlijk gekleed kan gaan, behoeft over het geld hieraan besteed, niet moeilijk te doen. God heeft het hem hiervoor gegeven! Wat zijn levensbehoeften? We hebben eten en drinken nodig om in een goede levensconditie te blijven. Maar óók om eens een feestje te vieren. En dat mag toch? (lees Pred. 3:12-13). We hebben kleding nodig om ons te beschermen tegen weersinvloeden. Maar kleren moeten ons toch ook goed staan! Een vrouw wil iets van haar wezen in haar kleren uitdrukken. Een zakenman wil zich kleden in een representatief pak waarin hij tegenover zakenrelaties iemand van gewicht is. Zijn deze laatste behoeften acceptabel voor levensbehoeften? Ouders hebben geld nodig om hun kinderen een goede opleiding te geven. Een goede scholing is een levensbehoefte. Maar wat moeten we zeggen van ouders die een intellectueel matig begaafd kind voor duizenden guldens bijles laten genieten om hun kind een atheneumdiploma te laten behalen? Is dat diploma, méér dan een h.a.v.o.-diploma, een levensbehoefte? Mogen we alleen afgaan op het kleine wereldje van onze vrienden, onze bureaus, onze baan, onze westerse maatschappij wanneer wij uitmaken wat toelaatbare levensbehoeften zijn? Moet een ieder voor zichzelf uitmaken wat zijn levensbehoeften zijn? Of hebben de miljoenen die honger lijden, en heeft de gemeente, daar óók iets over op te merken?

Het geven voor mensen in nood

Wanneer christenen geld geven aan mensen in nood is dat niet een zakelijke hulpverlening. Het is een geestelijke zaak. De financiële hulp die de christenen te Korinthe gaven bracht de gelovigen te Jeruzalem tot het prijzen van God (2 Kor. 9:12-13). Ook geld dat gegeven wordt aan niet-gelovigen in nood heeft de kracht tot het opwekken tot een lofprijzing in zich. Alleen moeten we vaak geduld oefenen voor die gehoord wordt! Veel christenen zijn huiverig om geld te geven aan allerlei organisaties die zich beijveren om nood in de wereld te lenigen. Er blijft

binnen de organisatie zoveel aan de strijkstok hangen! Zendingen voedsel liggen in de haven van Derde Wereld-landen weg te rotten, terwijl in het binnenland mensen de hongerdood sterven! Regeringen kopen wapens voor het door ons gegeven geld! In 't algemeen sprekend moet gezegd worden dat u de grootste zekerheid heeft, dat uw geld ter bestemder plaats komt, wanneer u het geeft aan niet te grote, kerkelijke hulpverleningsorganisaties. Deze hebben geen kantoren met een grote staf ambtenaren te onderhouden. Deze zijn doorgaans het meest direct betrokken bij het werk ter plekke. Vaak voeren zij slechts enkele concrete projecten uit. Zij onderhouden een weeshuis, zij steunen een ziekenhuis, etc. U kunt via zulke organisaties vaak ook een wat persoonlijker band krijgen met hen die u financieel ondersteunt. We kunnen, behoeven ons ook niet de ellende van alle mensen aan te trekken. Dat heeft Jezus Christus gedaan. God roept ons wel tot een concrete verantwoordelijkheid voor een concrete nood. Het is christelijk om je te beperken, dat wil zeggen: je te concentreren op één of enkele noden. Christenen behoeven ook niet handenwringend te staan bij de ellende van mensen in nood. We helpen niet uit vertwijfeling, maar uit beweging. We mogen leed verzachten in het geloof dat Christus alle leed gedragen heeft. Alleen zó wordt iemand die hulp verleent niet een opgejaagd, vertwijfeld mens.

O. H. de Vries